

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucadelebirligi24.net
mucadelebirligi@gmail.com
t.me/mucadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazete1990
mucadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

02 Eylül 2026 S.127



Saraylara Savaş Kulübelere Barış!

Barış istiyoruz elbette. Ve barış "bizim sokağımıza da gelecek". Ancak acımasız savaşları yaratan bu köhne düzen, bu kapitalist sömürü sistemi, bu emperyalist-kapitalist dünya düzeni ortadan kaldırıldığında... ancak emeğin iktidarı kurulduğunda... ezilenlerin özgürlük bayrakları yeryüzünün dört bir yanında dalgalandığında... yağma ve yıkım savaşları son bulacak, dünyamızda barış hüküm sürecek.

Devamı 2. sayfada...



2 **Ulusal Soruna Leninist Yaklaşım**



4 **Ağaç A.Ş. İşçileri Yeniden Eylemde**



5 **Maden İşçileri Kazandı**



10 **Venezuela Petrol Anlaşması**



10 **Örnek Olan Olmayan**

Saraylara Savaş Kulübelere Barış!

Manşet

İki yüz elli yıl öncesinden süzülüp gelen bir slogan bu. Sürekli savaştan veya barıştan bahsedenlere neyin ne olduğunu, ya da ne olmadığını bütün berraklığı içinde ifade eden bir belgi.

Her ulusun aslında iki ayrı ulus olduğunu, toplumun birbiriyle karşıt, birbiri ile düşman iki kampa bölündüğünü alabildiğine yalın bir şekilde dile getiren bir şiar.

Savaşların bütün kıtalara, denizlere adım adım yayılmakta olduğu bir dönemdeyiz. Savaşın yıkımları, kan ve gözyaşı, yitirilen kuşaklar, doğanın geri döndürülmez imhası, açlık... Liste böyle uzayıp gidiyor. İnsan isyan ediyor: Kahrolsun savaş!

Peki nereden çıkıyor savaş? Kim için, kimler için? Dünyanın bir avuç efendisi, kendi saçma düzeni sürsün diye tüm yeryüzünü ateşe atıyor. Yağma, talan, yıkım savaşları bunlar. **"Haksız savaşlar". Evet, kahrolsun haksız savaşlar!** Ama ya ezilenin, özgürlüğü elinden alınanın, sürekli baskı altında tutulmanın, kendi geleceğini belirleme hakkı çalınmanın, emeği damla damla emilenin, her gün açlıkla terbiye edilenin, yokluk içinde cehennem yaşamı sürenlerin, "kuru soğana" değil bir dilim ekmeğe muhtaç edilenin, acımasız sömürü çarklarında öğütüldüğü halde ücretini alamayanın... onların verdiği savaş? Onların **"haklı savaşları"**na karşı çıkıp "barış" çağrıları mı yükseltilecek? "Kan akmasın" diye boyun eğmeleri mi istenecek? Eksik olsun!

Her kim ki "haksız savaşlar" karşısında kendi kabuğunda yaşar, bu savaşlara karşı mücadele etmezse, insan onurunu, insan vasfını yitirmiştir. **Ve her kim ki ezilenlerin ulusal veya sınıfsal "haklı savaşları"na karşı "barış", "toplumsal barış", "toplumsal uzlaş" vb. söylemlerle ortaya çıkıyorsa, bu cehennem düzeninin, bu "haksız savaşlar düzeni"nin devamından yana tavır alıyor demektir.** Küçük burjuva uzlaşmacılık böyle bir şey: Olmayacak duaya amin deyip, gerçekleşmesi asla mümkün olmayan ham hayaller peşinde koşmak ve özünde egemenden, kurulu burjuva düzenden yana tavır almak!

Barış istiyoruz elbette. Ve barış "bizim sokağımıza da gelecek". Ancak acımasız savaşları yaratan bu köhne düzen, bu kapitalist sömürü sistemi, bu emperyalist-kapitalist dünya düzeni ortadan kaldırıldığında... ancak emeğin iktidarı kurulduğunda... ezilenlerin özgürlük bayrakları yeryüzünün dört bir yanında dalgalandığında... yağma ve yıkım savaşları son bulacak, dünyamızda barış hüküm sürecek.

O zamana kadar "toplumsal barış", "uzlaşma" çağrılarına kulaklarımızı tıkayacak, "savaşa hayır" türünden bir genellemeye **"saraylara savaş, kulübelere barış"** şiarıyla karşılık vereceğiz. Bu yangın yerinde emekten, emeğin kurtuluşu savaşından yana olmadan insan kalabilmenin yolu yok çünkü!

Ulusal Soruna Leninist Yaklaşım Ve Çözüm

Editör



Son bir kaç haftalık geçmişin en önemli gelişmelerinden Kürdistan'dan gelen Kürt mevsimlik işçilerinin uğradıkları ırkçı-faşist saldırılardı. Bu saldırılardan ilki Şırnak'ın Silopi ve Cizre ilçelerinden Zonduldak'ın Alaplı ilçesine çalışmak için gelen Kürt işçilere yapılmıştı.

İkincisi, yine Kürt mevsimlik işçilere yapılmıştı; ancak bu sefer saldırı Düzce'nin Cumayeri ve Gümüşova ilçelerinde gerçekleşmişti. Mardin'den yani Ahmet Türk'ün belediye başkanı seçildiği yerden gelen yoksul tarım işçileri kaldıkları evde otururlarken ırkçı-faşistlerin saldırısına uğramışlardı.

"Süreç" denen şeye rağmen ırkçı-faşist cephede değişen bir şey yok. Sadece sivil ırkçı-faşist nüfusta değil, "süreç" denen şeyi kotaran faşist devlet cephesinde de "olumlu" anlam yükleyebileceğimiz en ufak bir değişiklikten söz etmek mümkün değil. Aksini iddia etmek mümkün ama. Yoksul, emekçi Kürt halkına yönelik ırkçı-faşist saldırılar günden güne artıyor.

Bu saldırıların kontrol dışı kalmış bir avuç "meczub"un işi olduğuna, sadece düşünmesini bilmeyenler inanır. Bunlar, özellikle küçük il ve ilçelerde, köylerde tümüyle emniyet güçlerinin kontrolünde, denetiminde olan; onların bilgisi, onayı olmadan hareket edemeyecek durumdaki gruplar tarafından yapılan saldırılardır.

Burada altı çizilmesi gereken nokta şudur: Devlete, düzene,

bunların sembollerine en ufak bir toz kondurulması durumunda ortalığı ayağa kaldıran, soruşturmalar açan, herkesi tehdit edip mutlaka hesap sormakla meydan okuyan Bahçeli ve Erdoğan'dan en ufak bir tepki gelmedi. Sadece Adalet Bakanı Akın Gürlek, o da devlet olmanın gereği olarak, Karadeniz Ereğli Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından adli soruşturma başlatıldığını açıkladı.

Kürt mevsimlik işçilere yapılan saldırılara işaret etmemizin nedeni, faşist devlet ve dinci faşist iktidarın "süreç" denilen şeyle, Kürdistan sorununun çözümünde bir arpa boyu ilerlemek bir yana, Kürt halkına karşı şovenizmi nasıl kışkırttığını göstermektir.

"Süreç" denilen şeyle;

-UKKTH ilkesi tümüyle terk edilmiştir. Tam hak eşitliği talebinde vazgeçilmiştir. Elde edilmiş ol-salardı bile, Kürdistan sorununun çözümü anlamına gelmeyecek kadar geri "çözüm" anlamına gelecek olan bağımsızlık, federasyon, bölgesel özerklik gibi "çözüm"lerin hiç biri elde edilmiş değil.

-Sözü edilir hiçbir kazanım söz konusu değilken, egemen ulusun egemenliğine gönüllü destek verilmiş oldu.

-Kürdistan'ın ilhak edilmiş bir ülke; Kürt ulusunun ezilen ulus konumu olduğu yerde kaldı.

Dolayısıyla, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin ve tam eşitlik hakkı için verdiği uzun savaşı ortaya çıkaran nedenler olduğu gibi duruyor. Bir sorunun maddi

temelleri orta yerde duruyorsa, o sorunun çözümü için mücadele de devam edecek demektir. Ancak bu, uzun yıllara ve olup bitene rağmen hiçbir şeyin değişmediği, her şeyin olduğu gibi devam edeceği anlamına gelmez.

Her şeyden önce şu olgunun altı çizilmeli: Ulusal bir hareketin, tarihsel-toplumsal koşullar değiştiği halde, klasik ulusal hareket çizgisinde yürümeye devam etmesi nedeniyle, onun devletle-iktidarla uzlaşma noktasına gelmesi kaçınılmazdır. Geline nokta, Leninist Partinin uzun yıllar boyunca savunduğu görüşleri doğrulamıştır.

Sosyal şovenistlerin iddialarının aksine, ulusal sorunun yani Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı sorununun devrimden önce çözümü zayıf bir olasılık bile olsa, devrimci komünistler tarafından kararlılıkla savunulacaktır. Bununla birlikte, öncelikle kapitalist gelişme ve onunla birlikte bütün bir toplumsal gelişme nedeniyle ulusal sorunun çözümü, daha baskın olarak, toplumsal sorunun

çözümüne bağlanmıştır. Ulusal sorunun çözümünün toplumsal sorunun çözümüne bağlanması tipik örneği 1917 Büyük Ekim Devrimidir.

Kürt ulusunun özgürlük hakkı için verdiği uzun savaş, Kürt ulusu içindeki sınıfsal ayrışmayı derinleştirmiştir. Uzun savaş sonrası, öncelikle Kürt büyük burjuvazisi, onunla birlikte orta ve küçük burjuvazinin büyük bir bölümü; bu sonuncusunun politik alanda boy gösteren güçleri Türk burjuvazisi ile uzlaşma kararına varmıştır. "Süreç" denen şeyin ilerlemesi için en büyük çabayı yasal alanda bulunan işte bu politik güçler gösterdi.

Kürt ulusunun işçi, emekçi, yoksul kitleleri, mevsimlik işçileri ise bu uzlaşmayı büyük bir şaşkınlık ve hoşnutsuzluk içinde, çaresizce izlediler. Yoksul emekçi sınıfların, işçilerin, emekçilerin böylesi beklemedikleri ani dönüşler karşısında şaşkınlık içinde olan-biteni anlayıncaya kadar beklemleri normal, anlaşılır bir durumdur.

Bununla birlikte, derinleşen bu ayrışmanın bir sonucu olarak Kürt ulusunun işçi, emekçi, yoksul kitleleri KKTH mücadelesinde öne çıkacaktır. Dolayısıyla, bu mücadelede sınıfsal kurtuluş (toplumsal kurtuluş) da öne çıkacak ve baskın bir rol oynayacak.

Kürt sorunu, Kürdistan sorudur. Leninist Partinin yıllar önce sorunu bu şekilde ortaya koyuşu her gelişmede kendini daha bir doğruluyor. Ulusal kurtuluş meselesinin yanı sıra sınıfsal kurtuluşun öne çıkması, Leninist Partinin öncülük rolüne daha büyük bir önem kazandırmıştır.

Artık Kürdistan işçi sınıfı ve yoksul emekçi kitleleri tarafından temsil edilen Kürt ulusu, özgürlük hakkı ve tam eşitlik mücadelesini aynı ve ortak düşmana karşı Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halklarıyla mücadele birliği içinde zafere ulaştıracaktır.

Tek çıkış yolu, Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimidir.

Zafer Ve Başarılar Yılı

Türkiye Komünist Emek Partisi/Leninist Merkez Komitesi, kuruluşunun 37. yılı dolayısıyla bir açıklama yayınlarak, "37. Mücadele Yılı: Zafer Ve Başarılar Yılı Olacak!" dedi.

Merkez Komite, Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfı ve emekçi halklarına hitaben yaptığı açıklamada 1 Eylül 2026'da 37. mücadele yılına, dünyada ve her iki ülkede büyük, sarsıcı devrimci gelişmelerin yaşandığı koşullarda girdiğini söyledi.

Leninist Partinin, yıllar önce işaret ettiği, toplumsal devrimlerle kapitalizmden komünizme geçiş çağına insanlık şimdi tüm yönleriyle tanıklık ediyor. Yaklaşık dört yüz yıldır egemen olan kapitalist üretim biçimi çöküyor ve bu çöküntünün sarsıntıları, dünyanın dört bir yanında kendini hissettiriyor. İsyanlar, ayaklanmalar, dev kitle gösterileri, emekçi sınıfların başkaldırıları şimdi dünyanın dört bir tarafına yayılmış. İnsanlık, zamanı geçmiş bir üretim biçimini tarihin tozlu sayfaları arasına atıp yeni ve daha ileri bir toplumsal biçimi kurmanın acılı sancılarını yaşıyor.

Açıklamada "Devrimci dönemler bazılarını çökertir, safları netleştirir, herkesi ait olduğu sınıfın yanına iter; bazılarını çelikleştirir, daha kararlı bir mücadele içine çeker. Bunun Türkiye ve Kürdistan'ı etkilememesi düşünülemez.

Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimi işte böyle bir tarihsel süreçten geçiyor ve Partimiz TKEP/Leninist bu tarihsel sürecin tam ortasında 36. mücadele yılını çelikleşmiş, ideolojisi, teorisi, politikası pratiksinin sınavından

başarıyla geçmiş biçimde kutluyor.

Buna karşılık, başta yasal sol/sosyalist partiler ve onlarla birlikte doğrudan ya da dolaylı hareket eden sol hareketler, bu süreçte burjuvaziyle tam uzlaşma çizgisine doğru büyük bir hızla gidiyorlar." denilirken, yaşanan son süreç de "PKK'nin UKKTH ilkesini terk ederek egemen ulusun egemenliğini gönüllü kabulü; bu çerçevede zora dayalı devrim yolundan vazgeçmesi; devletle-dinci faşist iktidarla anlaşması bu sürece olağanüstü bir hız kazandırmıştır. Yasal sol partiler ve onlarla birlikte doğrudan/dolaylı hareket eden siyasi yapılar, PKK'nin bu yönelim ve kararını büyük coşkuyla karşılamış; hep birlikte alkışlamışlardır. Başka bir ifadeyle, bütün bu cenah, zora dayalı birleşik devrim çizgisinden vazgeçilmesini sevinç ve zafer naralarıyla karşıladılar. Bu, burjuva sınıfla, devlet ve siyasi iktidarla uzlaşma eğik düzlemine hep birlikte geçtiklerinin ilanıdır." diyerek özetledi.

36 mücadele yılını geride bırakan Leninist Parti, şu gerçeğin bir kez daha en somut haliyle ortaya çıktığını belirtti: "Proletaryanın bağımsız sınıf çizgisini ve bu çizginin somut, pratik biçimi olarak Birleşik Devrimi; bu devrimin güncelliği politikasını partimiz TKEP Leninist temsil ediyor.

Partimiz TKEP/Leninist, Marksizm-Leninizme dayanan bağımsız sınıf politikaları, devrimci sınıf çizgisi ve dünya görüşüyle giderek güçleniyor.

Sadece Türkiye ve Kürdistan'da değil, gittiği ve sesini duyurduğu dünyanın her yerinde Partimiz TKEP/

Leninist, ilgiyle karşılanıyor, dinleniyor ve derin izler bırakıyor. Venezuela'dan Rusya'ya; Senegal'den Fransa'ya kadar komünist partiler, devrimci güç ve örgütler Partimizin Marksizm-Leninizme dayanan devrimci çizgisine tanık oldular.

Partimizin 36. mücadele yılı, sadece Türkiye ve Kürdistan'da değil, dünyanın gidilebilen her yerinde güç kazandığımız, etkili olduğumuz, sözü-müzün ilgiyle dinlendiği bir yıl oldu." dedi.

Açıklamada Türkiye ve Kürdistan'ın devrimci öncü işçilerine de bir çağrı yapılarak "İki ülkenin birleşik devrimine öncülük edebilecek bir devrimci komünist parti var mı diye soranlara yanıtımız: Evet var. Daha-sı, bu parti, sadece iki ülkede değil, uluslararası düzeyde de günden güne güçleniyor; güç topluyor." denildi.

Ardından Leninist saflara katılma için çağrı yapılarak, "burjuva egemenliği ve kapitalizmi yıkmanın, sosyalizme giden kapıyı açmanın yolu buradan geçiyor." denildi.

Açıklama, "Partinin yakaladığı gelişme ivmesini hızlandırmak için, gece gündüz, bolşeviklere tam yakışır bir tempoyla, cesaretle ve enerjile hareket etmenin zamanı. Partiye, Partinin devrimci politikalarına ve kendimize tam bir güvenle hareket edelim.

Zafer, tümüyle bu görevlerimizi ne derecede başarıyla yerine getirdiğimize bağlı olacak!

Yaşasın Partimiz TKEP/Leninist! Yaşasın Birleşik Devrim!" sözleriyle sona erdi.

Ortaköy'de Maden Ocağı İstemiyoruz!

Sivas'ın Şarkışla ilçesine bağlı Orta- köy'de maden faaliyetlerine karşı mücadele eden Ortaköy Çevre Komisyonu, mermer ocağının kapasite artışına karşı alınan yürütmeyi durdurma kararının ardından 29 Ağustos günü bir basın açıklaması yaptı.

Komisyon adına açıklamayı okuyan Songül Balsoy, mermer ocağının kapasite artışına karşı açılan davada yürütmeyi durdurma kararı verildiğini belirterek, "Bu kazanımı mücadelenin sonu değil, yeni bir mücadelenin başlangıcı olarak görüyoruz" dedi.

Köyde 2014 yılından bu yana faaliyet gösteren mermer ocağının çevreye verdiği zararlara değinen Balsoy, "Çıkarttığı toz partikülleri ile topraklarımızı zehirleyip, mahsullerimizi yenmez, havamızı solunmaz hale getirdi. İç Anadolu'nun en büyük su havzası olan Kızılırmak'ımızı kirletti ve göz bebeğimiz Çermiğimizin doğal bir hazinesi olan travertenlerini etkileyerek su ısısının düşmesine, zeminin kaymasına neden oldu" dedi.

Mermer ocağının faaliyet alanının genişletilmek istendiğini belirten Balsoy, "ÇED raporu gerekli değildir" denilerek izin verilen kapasite artışı talebi için Sivas İdare Mahkemesi'ne 11 Nisan 2025 tarihinde dava açtıklarını, mevcutta 9,98 hektarlık alanda üretim yaparken, bu talep ile alanın 22,37 hektara çıkarılmasına karşı açtıkları davanın yürütmeyi durdurma kararı ile kazanımla sonuçlandığını hatırlattı.

Mahkemenin yürütmeyi durdurma kararının gerekçelerine de değinen Balsoy, tarım alanları bakımından ciddi risk bulunduğu tespit edildiğini, ocaktan çıkan tozun rüzgarla



tarım alanlarına taşınarak ürünlere zarar verdiğinin belirlendiğini aktardı.

Kızılırmak açısından da önemli çevresel risklerin ortaya konulduğunu belirten Balsoy, "İrmak kenarındaki atık malzemelerin kontrolsüz şekilde dağıtıldığı gözlemlenmiş, Kızılırmak'ın akışının bile değiştirildiği tespit edilmiştir" diyerek, Çermiğin travertenlerinin oluşumundaki sıcak su kaynağının incelenmediğinin de bilrikişi değerdendirilmesine yansıdığını söyledi.

İşletmenin proje tanıtım dosyasında verdiği taahhütlere uymadığını keşif sırasında belirlendiğini aktaran Balsoy, "İrmak ve dere civarına çöp, moloz, hafriyat ve benzeri atıkların dökülmeyeceği ve su kirliliğine neden olacak faaliyet yapılmayacağı taahhüt edilmiş olmasına rağmen, bilrikişi incelemesinde bu taahhüde uyulmadığı tespit edilmiştir" diyerek verilen zararların tespit edilmiş olduğuna dikkat çekti.

Yürütmeyi durdurma kararının benzer sorunlarla karşı karşıya olan köylere de umut olmasını istediklerini belirten Balsoy, hukuki kazanımın mücadeleyi sona erdirmede olduğunu vurguladı.

Balsoy, "Bizler Ortaköylüler olarak bu küçük umut ışığını, mutlu biten bir kazanım olarak değil, umutla başlayan yeni bir mücadelenin başlangıcı olarak görüyoruz" dedi.

Maden faaliyetlerine karşı mücadelelerini sürdüreceklerini belirten Balsoy, "Daha fazla kâr hırsıyla insan sağlığını, doğayı, havayı, canlıları düşünmeyen mermer ocağı ve taş ocağını köyümüzden söküp atana kadar köyümüzü, toprağımızı ve yaşam alanlarımızı savunacağız. Çocuklarımıza temiz, yaşanabilir bir Ortaköy bırakmak için talana ve ekolojik yıkıma karşı mücadeleye devam edeceğiz" diyerek sözlerini tamamladı.

Ağaç A.Ş. İşçileri Yeniden Eylemde

İBB'ye bağlı Ağaç A.Ş.'de 'güvenlik soruşturması' bahanesiyle işten atılmaları üzerine Saraçhane Parkı'nda 117 gün eylem yapmış ve açlık grevine başlamıştı. Açlık grevinin 12. gününde işçiler İBB ile görüşme sağlandığını, bunun olumlu bir adım olması nedeniyle eyleme ara verdiklerini duyurmuştu.

Ağaç A.Ş. işçileri, verilen sözlerin tutulmaması ve taleplerinin karşılanmaması nedeniyle 1 Eylül günü tekrar Saraçhane'deki İBB binası önünde direnişe eyleme başladı.

İşçiler "İşimizi Geri İstiyoruz", "Direne Direne Kazanacağız" sloganları atarak İBB binası önünde eylemini sürdürüyor.

İşçiler eyleme ara verirken taleplerinin;

-Güvenlik soruşturması ve arşiv araştırması kapsamında yapılacak değerlendirmelerde masumiyet kari-



nesinin esas alınması, isimlerin lekelenmemesi hakkının gözetilmesi,

-Her işçinin durumunun kurul tarafından yeniden değerlendirilmesi ve değerlendirme sürecine temsilcilerimizin katılımı" olduğunu ifade etmişti.

Ağaç A.Ş. işçileri bugün itibarıyla taleplerinin **güvenceli bir şekilde işlerine başlamak** olduğunu ve **aç süresiz açlık grevinde** olduklarını belirtti.

Maden İşçileri Kazandı



Yıldızlar SSS Holding'e bağlı Doruk Madencilik ve Elazığ Eti Gümüş işçileri, ücret ve tazminat alacaklarının ödenmesi talebiyle Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı önünde 18 gündür sürdürdükleri eylemin kazanımla sonuçlandığını duyurdu.

27 Ağustos günü Bakanlık önünde yapılan açıklamada konuşan sendika avukatı Mürsel Ünder, eylemlerinin 18 gündür sürdüğünü belirterek, "An itibarıyla direnişimiz zaferle sonuçlanmıştır" dedi. Alacakların tamamı konusunda anlaşmaya varıldığını belirten Ünder, alacakların 1/4'ünün işçilerin hesaplarına yatırıldığını, kalan kısmının ise arabuluculuk anlaşması kapsamında 40 gün içerisinde ödeneceğini açıkladı.

Bu mücadele sürecinde tutuklanan Bağımsız Maden-İş Genel Başkanı Gökay Çakır ile sendikanın Örgütlenme Uzmanı Başaran Aksu'ya dikkat çeken işçiler, "Başaran Aksu'yu ve Gökay Çakır'ı tutuklayarak bizleri yıldırımadılar" dediler; "İşçi sınıfı kazandı, emekçi sınıfı kazandı."

Tutuklanan Sendikacılar İçin Kadıköy'de Eylem

Yıldızlar SSS Holding tarafından gasp edilen haklarını almak için Ankara'da 18 gün eylem yapan Bağımsız Maden İş Sendikası üyesi Doruk Madencilik ve Elazığ Eti Gümüş Madencilik işçileri haklarını aldılar.

Fakat bu kazanımı cezalandırmak isteyen devlet, Bağımsız Maden İş Sendikası Genel Başkanı Gökay Çakır ve Örgütlenme Uzmanı Başaran Aksu'yu tutukladı.

Sendika yöneticilerinin tutuk-



lanma talebiyle mahkemeye sevk edilmesinden itibaren, maden işçileri ve tutuklanma talep edilen sendika yöneticileriyle dayanışma için, pek çok şehirde dayanışma eylemleri yapılmaya başladı.

Mücadeleci Sendikalar, Bağımsız Maden-İş yöneticileriyle dayanışma için 27 Ağustos akşamı Kadıköy Süreyya Operası önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Mücadeleci Sendikaların çağrısıyla, pek çok emek örgütünün katıldığı açıklamada, işçilerin alacaklarının SSS Yıldızlar Holding tarafından hesaplara yatırıldığı gün sendika yöneticilerinin tutuklanmasının sermaye ve iktidar işbirliği ile yürütülen bir cezalandırma olduğu vurgulandı.

Mücadeleci Sendikalar adına konuşan KATAŞ-SEN Genel Başkanı Şahiner, "İşçilerin, bu maaşlarının ödenmemesi kendi hukukları açısından suçtur. Gelin görün ki işçileri sokaklarda sürüklemekten, işkence yapmaktan, gözaltına almaktan, sorgulamaktan,

dava açmaktan çekinmeyen bir patron iradesi, bir sermaye düzeni, bir sermaye iktidarı ile karşı karşıyayız" dedi.

Devletin, iki bin madeni olan Yıldızlar Holding'i korumayı kendilerine görev edindiğini söyleyen Başaraner "Bizler her eylemde haykırıyoruz. Sizin zindanlarınızdan korkan yok. Bizleri tutuklayarak yıldırıamazsınız. Bizleri baskıyla işkenceyle, tehditle geri durduramazsınız" dedi.

Başaran Aksu'nun daha önce de tutuklandığını anımsatan Başaraner, "Bizleri bugün kodeslere tıkanlar, bizleri sürekli videolara çekenler, bizler hakkında dosyalar hazırlayanlar, dava açanlar. Sizler de bu kuralızsızlığa, bu usulsüzlüğe, bu hakkaniyetsizliğe alet oluyorsanız, yarın siz de emin olun ki yargılanacaksınız. Nasıl ki bizim arkadaşlarımızı kuralısızca tutukluyorsunuz, içeriye tikiyorsunuz. Mutlaka ve mutlaka işçi düşmanları da, halk düşmanları da, kadın düşmanları da, gençliğe düşman olanlar da hesabını verecekler" dedi.

Gökay Çakır'dan Mektup

Açıklama sırasında, tutuklanan Bağımsız Maden-İş Genel Başkanı Gökay Çakır'ın gönderdiği dayanışma mektubu okundu. Çakır işçilere, "Bütün işçilere selam olsun, onlar için mücadele ediyoruz. Bizler sendika yöneticileri olarak cezaevinde yatabiliriz arkadaşlar ama sizler hiçbir zaman hakkınızı kimseye yedirmeyin. Evinizde olduğu gib işyerinde de başınızı dik tutun. Sizler olmasanız sendika da olmaz, belediye başkanı da olmaz, vekil de olmaz, Cumhurbaşkanı da olmaz. Onun için birliğinizi beraberliğinizi hiçbir zaman bozmayın. Sevgi ve saygılarımla. Bütün işçi sınıfını, çiftçileri, emeklileri selamlıyorum" diye seslendi.

İzmir'de Eylem

Gökay Çakır ile Başaran Aksu'nun tutuklanmasına karşı İzmir'de dayanışma çağrısı yükseltildi. 29 Ağustos günü Karşıyaka İZBAN çıkışından Karşıyaka İş Bankası önüne gerçekleştirilen yürüyüş sonrası açıklama yapılarak "Sendikacılık Suç



Değildir" ve "Tutuklu Sendikacılar Serbest Bırakılsın" denildi.

Eylem boyunca "İşçilerin Birliği, Sermayeyi Yenecek!", "Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldırılmaz!", "Birleşe Birleşe Kazanacağız!" sloganları atıldı.

Sürecin özetlendiği konuşma-

larda baskı, yasak ve tutuklamaların mücadeleyi engelleyemeyeceği vurgulandı. Mücadelenin yalnızca madencilerin değil, bütün işçi sınıfının mücadelesi olduğu ifade edildi, tutuklanan Gökay Çakır'ın ve Başaran Aksu'nun gönderdiği mektuplar okundu.

Öğretmenler Gasp Edilen Hakları İçin İTA Okulları Önünde

Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası üyeleri, Şişli'de bulunan İTA Okulları önünde, kurumda çalışan öğretmenlerin gasp edilen iki aylık ücretlerinin ödenmesi talebiyle basın açıklaması gerçekleştirdi.

31 Ağustos günü okul önünde "Eğitim Emekçileri Köleniz Değil Çalışanların Ücretleri Ödensin" pankartı açılan eylemde "İnsanca Yaşamak İstiyoruz", "İnşaata Değil Emekçiye Bütçe", "Ücret Haktır Gasp Edilemez", "Öğretmenler Burada Köksal Yavuz Nerede", "Yaşasın Eğitim Mücadelemiz" sloganları atıldı.

Basın açıklamasını okuyan Barış Kırallıoğlu "Yok sayılan itibarımızın, çalınan emeğimizin ve açıkça gasp edilen geleceğimizin hesabını sormak için bir süredir İTA Okulları ile ilgili eylemlilik sürecindeyiz" diyerek sözlerine başladı.

İki yıldır yapılan düzensiz ödemelerin sonunda çalışanlar olarak son iki ayın ücretlerini alamadıkları İTA Okullarında patron Köksal Yavuz tarafından Öğretmen Sendikası temsilcilerine verilen sözlere rağmen, çalışanların ödemelerinin çoğunun hala yapılmadığını aktardı.

"Söz veriyoruz, hallediyoruz, bugün-yarın yatıracağız." denilerek geçirilen süreçte, öğretmenlerin



aylardır kirasını ödeyemez, faturalarını düşünmekten dersine ve yaşamına odaklanamaz hale getirildiğini vurgulayan Kırallıoğlu, patron Köksal Yavuz'a ve bu hukuksuzluğa göz yuman İTA Okulları yönetimine son kez çağrıda bulunduklarını belirterek, "Köksal Yavuz'un olduğu her yerde eylemlerimize devam edeceğiz" dedi.

Maaşları derhal, eksiksiz ve zamanında yatırılana kadar üretimden gelen güçleri dahil, anayasal ve

sendikal tüm haklarını sonuna kadar kullanacaklarını vurgulayan Kırallıoğlu "Geri adım atmayacağız, susmayacağız, vazgeçmeyeceğiz" dedi.

"Öğretmen boyun eğmez, öğretmen yalvarmaz, haklı mücadelesinden dönmez. Lütuf değil, alın terimizin karşılığını istiyoruz" diyen Kırallıoğlu sürece destek veren velilere ve öğrencilere teşekkür ederek, tüm haklarını alıncaya kadar mücadelenin devam edeceğini vurguladı.

Mücadelemizi Birlikte Yükseltelim

İstanbul Geri Dönüşüm İşçileri Derneği ve DEM Parti Kadıköy İlçe Örgütü tarafından Zonguldak ve Düzce'de Kürt mevsimlik tarım işçilerine yönelik saldırılar Kadıköy Süreyya Operası önünde protesto edildi.

27 Ağustos günü "İrkçi Saldırlara Sessiz Kalmıyoruz" pankartının yanında İstanbul Geri Dönüşüm İşçileri Derneği tarafından "İrkçiliğe Çağırın Bizden Değildir, İrkçilik Davası Uğru-na Savaşın Bizden Değildir, İrkçilik Davası Uğru-na Ölen Bizden Değildir" pankartı açıldı.

Açıklama öncesinde, Gine'de 22 Ağustos'ta meydana gelen ve aralarında 5 çocuğun da bulunduğu şiddetli atık heyelanında yaşamını yitiren 30 geri dönüşüm işçisi için saygı duruşunda bulunuldu. Ayrıca 2019 yılında aynı yerde 9 işçinin yaşamını yitirdiği hatırlatılarak, Gine'deki atık işçilerinin gönderdiği dayanışma ve ırkçılığa karşı ortak mücadele mesajları okundu.

İstanbul Geri Dönüşüm İşçileri Derneği adına yapılan açıklamayı Mustafa Ay okudu.

Zonguldak'ta yaşananların münferit birer olay değil, Türkiye genelinde geri dönüşüm ve mevsimlik tarım işçilerinin karşılaştığı sistematik bir durum olduğunu söyleyen Ay, ırkçılıkla mücadelenin tüm toplumun ortak sorumluluğu olduğu ve mevsimlik işçilerin yalnızca bu tür saldırılarla değil günlük emek süreçleriyle de görünür olması gerektiğini vurguladı. "İrkçilikle mücadele hepimizin sorunu ve sorumluluğudur." dedi.

Geri dönüşüm işçilerinin aynı zamanda mevsimlik tarım işçisi olduğunu, tarım mevsimi başladığında tarım işçiliği yaptığını ve bittiğinde de geri dönerek atık topladıklarını belirtti.

Ardından DEM Parti Kadıköy İlçe Yönetiminden Nihal Taş söz aldı. Saldırının münferit değil sistematik olduğunu vurguladı. "Zonguldak Valiliği'nin olayı 'münferit bir tartışma' olarak lanse etmesi de aklımızla alay etmektir. Düzce'de, Haymana'da, Kocaeli'nde, Sultandağı'nda ve daha nice yerlerinde yaşanan yüzlerce örnek ortadayken, her seferinde aynı 'münferit' yalanına sığınmak, sistematik ırkçılığı gizleme çabasından başka bir şey değildir" şeklinde ifade etti.

Saldırıların hasat bittikten, çoğunlukla da emeğin karşılığı ödenecek iken patlak vermesinin tesadüf olmadığını ifade etti.

Basın açıklamasına gönderilen **Gine Atık işçilerinden gelen iki mesaj** ise şöyle:

"Yoldaşlar, Bizler, Gine'deki atık toplayıcıları ve atık sektörü çalışanları olarak; Konakri, Gbessia'daki Dar es Salam çöplüğünde kaybettiğimiz yoldaşlarımız anısına düzenlediğiniz bu



dayanışma eylemi için sizlere en derin şükranlarımızı sunuyoruz.

Hatırlatmak gerekirse; 22 Ağustos 2026 Cumartesi gününün ilk saatlerinde, şiddetli yağışların ardından meydana gelen atık kaymasında altısı ağır olmak üzere 22 kişi yaralanmış ve yaklaşık 30 kişi hayatını kaybetmiştir. Yaşamını yitirenlerin arasında aynı anneden olan beş çocuk da bulunmaktadır. Bu trajedi; tüm atık toplayıcıları topluluğunu, ailelerimizi ve komşularımızı derinden sarsmıştır. Bu durum bize, 2019 yılında da aynı alanda dokuz kişinin yaşamını yitirdiğini acı bir şekilde hatırlatmaktadır.

Bunu açık, net ve yüksek sesle ifade etmek istiyoruz: Biz atık toplayıcıları; güvensiz çöp dağlarının arasında, son derece tehlikeli koşullarda, hiçbir güvenli alternatife sahip olmadan ve şehrimize her gün sunduğumuz temel hizmetin gerektirdiği saygınlığı görmeden çalışıyor ve yaşıyoruz.

Dar es Salam'da yaşananlar basit bir kaza ya da kaçınılmaz bir kader olarak görülemez. Atık toplayıcılarının ölümünün, işimizin doğal bir bedeli olarak kabul edilmesini artık istemiyoruz. Gine makamlarına çağrıda bulunuyoruz: Bu çöplüğün ve ülkedeki diğer tüm depolama alanlarının geleceğine ilişkin alınacak tüm kararlara bizleri de tam anlamıyla dahil edin.

İnsana yakışır koşullarda çalışmak istiyoruz.

Güvenlik içinde çalışmak istiyoruz. Yaşamlarımızın diğer tüm yaşamlarla eşit değerde olmasını istiyoruz. Bugün bizleri anmak için Kadıköy'de sokaklara çıkan Türkiye'deki değerli yoldaşlarımız, sizlere sadece şunu söylüyoruz: Teşekkür ederiz. Kararlılığınız bu zor zamanlarımızda bize güç veriyor. Dayanışmanız, aramızdaki sınırlara rağmen tek ve ortak bir çalışanlar topluluğu olduğumuzu bizlere bir kez daha hatırlatıyor. İrkçiliğe karşı; tarım

işçilerinin ve ayrımcılığa uğrayan tüm emekçilerin onuru için yürüttüğünüz mücadelede yanınızda olduğumuzu bilin. Bugün acılarımızın kaynağı farklı olabilir ama mücadelemiz ortaktır: Bütün çalışanlar için saygı, onur, güvenlik ve adalet!

Değerli yoldaşlar, bu güçlü ve anlamlı duruşunuzla zor günlerimizde yalnız olmadığımızı bizlere fazlasıyla kanıtladınız. Emin olun ki bu gün, hafızalarımıza kazınarak sonsuza dek yaşayacaktır.

Bu eyleminizle hem kaybettiğimiz yoldaşlarımızın anısını yaşıyor hem de sesi duyulmayanların sesi oluyorsunuz. Yaşasın atık toplayıcılarının uluslararası dayanışması!

Yaşasın işçilerin dayanışması!
Yaşasın IAWP!"

Uluslararası Atık Toplayıcıları İttifakı'nın mesajında ise;

"Uluslararası Atık Toplayıcıları İttifakı olarak, bugün Kadıköy'de ırkçılığa karşı ve tüm çalışanların onuru için meydanlara çıkan Türkiye'deki yoldaşlarımıza kardeşçe dayanışma duygularımızı iletiyoruz. Gine, Dar es Salam çöplüğünde kaybettiğimiz atık toplayıcı yoldaşlarımızın acısını kendi mücadelenizle birleştirme kararınız bizleri derinden duygulandırdı. İrkçiliğin, ayrımcılığın ve sömürünün en çok görünmeyen, hakları sıklıkla görmezden gelinen en savunmasız çalışanları vurduğunu çok iyi biliyoruz. Türkiye'deki yoldaşlarımıza diyoruz ki: Mücadeleniz mücadelemiz, onurunuz onurumuzdur. Konakri'den Kadıköy'e, Buenos Aires'e kadar; kökeni, ten rengi veya uyruğu ne olursa olsun tüm çalışanların saygınlığını, adaletini, güvenliğini ve onurunu savunma kararlılığında birleşiyoruz. Dayanışmamız sınır tanımaz. Atık toplayıcıları olmadan geri dönüşüm olmaz.

Güvenlik olmadan onur olmaz" denildi.

Kurula Çıkarılmadan Tahliyesi Ertelendi



Normal şartlar altında, koşullu tahliye tarihi gelen hükümlüler cezaevinde bir kurul tarafından değerlendirilmeye alınıp bırakılıyor ya da bırakılmıyor. Emeğe Ezgi solistlerinden, Kırıklar F Tipi Zindanında kalan Sinan Koçum, için ise bu "erteleme" süreci daha farklı gelişti.

2018 yılında, hakkında süren davalar gerekçe gösterilerek tutuklanan Emeğe Ezgi Müzik Grubu solisti Sinan Koçum'a, tahliye tarihi yaklaştığı sırada bir günlük hücre cezası verildi. Hücre cezası alan hükümlü, cezadan sonra 6 ay boyunca "iyi halli" olamıyor. İyi halli olamayınca da, koşullu tahliyeden faydalanamıyor. Bu koşullar altında da Sinan Koçum'un hiç kurula çıkmasına bile gerek kalmadan, tahliye tarihi en az 6 ay ertelenmiş oldu.

Sinan Koçum, bu karar üzerine infaz hakimliğine başvurarak, zaten usul hatası bulunan disiplin cezasına itiraz etti. Bu usul eksikliği de, daha önce aynı usul eksikliği yüzünden farklı mahkemelerden alınmış 4 emsal kararla tespit edilmiş olmasına rağmen, yapılan itirazı infaz hakimliği tarafından reddedildi. Bu karara da itiraz eden Koçum, İzmir 1. Ağır Ceza Mahkemesine başvurdu.

Bahsi geçen emsal kararın sahibi olan 1. İzmir ACM, kendi içtihadını görmezden, gelerek itirazı reddederak disiplin cezasını onadı.

Bu kararlar, itiraz süresi adli tatilin başladığı tarih olan 20 Temmuz'da gelseydi, itiraz süresi adli tatilin sonuna kadar uzayacak ve 3 Eylül'e sarkacaktı. Böylece CMK 331. maddeye



göre ceza kesinleşmiş olmayacağı için, Sinan Koçum, koşullu tahliye tarihi olan 14 Ağustos'ta tahliye olabilecekti.

Ancak "büyük bir özveri" ile çalışan hukukçular, hızla bu cezayı adli tatil başlamadan kesinleştirdiler.

Sinan Koçum'un da aralarında olduğu 5 kişiye açılan soruşturma, 13 Mayıs'ta başladı sözlü savunmalar, resmi tatil olmasına rağmen, 19 Mayıs günü alındı. Ceza kararı ise Kurban Bayramındaki 9 günlük tatilin başında tebliğ edildi. 25 Mayıs'ta yani tatil günü olmasına rağmen tebligat yapıldı. Böylece itiraz süresi, tatil bitmeden başlatılmış oldu ve itiraz süresinin neredeyse yarısı resmi tatilde geçti.

1. ACM'ye yapılan itirazlar, normal şartlarda 2 aydan önce sonuç-

lanmaz ve genellikle üç ay sürerken, dosya 6 günde sonuçlandırıldı...

Tahliyelerin ertelenmesi, artık günümüzde rutin bir uygulamaya dönüştü. Tutsaklar, herhangi bir gerekçe dahi olmaksızın koşullu salıverme haklarından mahrum bırakılıyorlar. Sinan Koçum'un durumunda ise Cezaevi Gözlem ve İdare Kurulu'na çıkmasına dahi gerek kalmayacak şekilde, hukuk aleyhte çalıştırarak tahliyesine engel olunmuştur.

Kendi kanunlarını, yasalarını uygulamayan, içinde bulunan şartlara göre eğip büken sermaye sınıfı, devrimci tutsakları serbest bırakmamak için her yöntemi kullanıyor.

Zindanları Yıkacak, Zaferi Biz Kazanacağız!

Kayıplarımız Nerede?



Cumartesi Anneleri /İnsanları 1118. Hafta eylemini 30 Ağustos Uluslararası Zorla Kaybedilenler Günü nedeniyle tüm gözaltında kaybedilenler için Galatasaray Meydanı'ndaydı.

Gözaltında kaybedilen yakınlarının akıbetini öğrenmek, gözaltında kaybedilenlerin yargılanması ve cezalandırılması talebiyle yapılan basın açıklamasını okuyan Sebla Arcan, "1118.haftamızda da yasakların, sınırlamaların gölgesinde buluştuk. Yarın, 30 Ağustos Uluslararası Zorla Kaybedilenler Günü. 30 Ağustos, dünyanın farklı yerlerinde zorla kaybedilen insanların akıbetinin ortaya çıkarılması ve bu ağır suçun bir daha yaşanmaması için yürütülen ortak mücadelenin günü" dedi. Dünyanın dört bir yanında kayıp yakınlarının, kendilerinden zorla koparılan sevdiklerinin akıbetini öğrenmek için "Neredeler?" diye soracaklarını belirten Arcan "Biz de bu mücadelenin bir parçası olarak Galatasaray'dan soruyoruz: Kayıplarımız nerede?" dedi.

Zorla kaybetmenin, yalnızca bir insanın devletin kontrolü altında ortadan kaybedilmesi olmadığını, ardından gelen inkâr, soruşturmanın etkisiz bırakılması ve faillerin korunmasının da bu suçun devamı olduğunu vurgulayan Arcan "Sevdiklerimiz güvenlik güçleri tarafından gözaltına alındı ve bir daha geri dönmedi. Devlet, onların akıbetini ortaya çıkarmak yerine inkâr etti. Soruşturmalar etkisizleştirildi. Deliller karartıldı. Failler ve sorumlular



korundu. İnkâr ve cezasızlıkla suçun üzeri örtüldü" diye konuştu.

30 Ağustos Uluslararası Zorla Kaybedilenler Günü vesilesiyle devleti yönetenlere bir kez daha seslendiklerini söyleyen Arcan "Devletin görevi suçları gizlemek değil, açığa çıkarmaktır. Failleri korumak değil, hesap vermelerini sağlamaktır.

Aileleri susturmak değil, hakikati bilme haklarını güvence altına almaktır. İhlal üreten bir düzenin normalleşmesini kabul etmiyoruz" dedi.

Arcan, gözaltında kaybedilenlerin yakınları olarak taleplerini de şöyle sıraladı:

***Kayıplarımızın akıbeti açıklansın.**

***Kayıplarımız bulunsun.**

***Failler ve sorumlular açığa çıkarılsın.**

***Zorla kaybetme suçları etkin biçimde soruşturulsun.**

***Cezasızlık politikalarına son verilsin.**

***Hakikati bilme hakkımız güvence altına alınsın.**

***İhlal üreten sistem demokratikleşsin.**

Açıklamanın ardından Cumartesi Anneleri gözaltında kaybedilen yakınlarının anısına karanfiller bıraktı.

Venezuela'dan Petrol Anlaşması



Venezuela hükümeti, ABD ile bir petrol anlaşması yaptığını duyurdu. Bu anlaşmayı "tarihi" olarak adlandıran Venezuela hükümeti, "Bu girişim, Venezuela ve Amerika Birleşik Devletleri arasındaki ilişkilerin güçlenmesinin bir sonucudur ve hidrokarbon endüstrisinin geliştirilmesi için stratejik altyapının iyileştirilmesi ve yeniden inşasına yönelik önemli bir yatırım akışını kolaylaştıracaktır." dedi.

Anlaşmaya göre; özel işletmecilerin katılımıyla petrol üretiminde önemli bir artışa olanak sağlayacak. Anlaşma, kanıtlanmış 65 milyar varil petrol potansiyeline sahip 17 stratejik sahanın geliştirilmesini, 100 milyar dolardan fazla yatırım yapılmasını ve devlet için 209 milyar dolardan fazla vergi geliri sağlanmasını öngörüyor.

"Bu yatırımlar, yalnızca sanayimizin toparlanmasına ve modernizasyonuna değil, aynı zamanda ülkemizin ekonomik büyümesine, yarımkürenin enerji güvenliğine ve uluslararası pazarlarda daha büyük bir dengeye de katkıda bulunacaktır."

Amacımız, enerji üreten bir güç olarak konumumuzu sağlamlaştırmaya doğru ilerlemek ve muazzam rezervlerimizi ulusal kalkınmanın, istihdam yaratmanın, çalışanlarımızın gelirini artırmanın ve halkımızın refahının hizmetine sunmaktır.

Venezuela böylece halkımız için yeni bir toparlanma, büyüme, üretim, güvenlik ve refah dönemine öncülük ediyor."

Hükümetin bu açıklamasının ardından PSUV (Venezuela Birleşik Sosyalist Partisi) da 29 Ağustos günü şu açıklamayı yaptı:

"Ülkenin üretken kalkınması için ortaya çıkan yeni uluslararası ilişkiler



ortamı karşısında, ulusal egemenlik ve halkın refahına olan tarihi bağlılığına sadık kalan Venezuela Birleşik Sosyalist Partisi, enerji alanında ABD hükümeti ile imzalanan anlaşmalar karşısında, Cumhuriyetin geçici başkanı Yoldaş Delcy Rodríguez'e tam desteğini ifade eder.

Ulusal çıkarları önceliklendiren ve on yılı aşkın süredir devam eden ekonomik yaptırımların, tek taraflı zorlayıcı önlemlerin ve haksız ablukaların etkisini aşmamızı sağlayacak üretime yönelik toparlanma mekanizmalarını destekliyoruz.

Ülkenin ekonomik canlanma, kamu hizmetlerinin yeniden işler hale getirilmesi, çifte depremden etkilenenlere yardım sağlanması, istihdam yaratılması ve işçilerin gelirlerinin yeniden kazanılması için

gerçek çözümlere ihtiyaç duyduğunuz bilincinde olarak, bu sürecin dizginlerini kararlılık ve sorumlulukla eline alan cumhurbaşkanlığının liderliğini destekliyoruz. Anayasal çerçeve içinde mümkün olan tüm araçlardan yararlanarak, muazzam hidrokarbon rezervlerimizi ulusal kalkınmanın hizmetine sunmak söz konusudur.

PSUV, bu yeni aşamayı stratejik zeka, halkın birliği ve devrimci bilinçle geçmek için Siyasi Yüksek Komutanlığımızın etrafında sıkı sıkıya birleşmeye devam ediyor.

Yalnızca iç uyum ve vatansever bir uyanıklıkla bu sürecin faydalarının halka yansımalarını garanti edebiliriz.

Vatan, herkesin çabasıyla savunulur ve yeniden inşaa edilir.

Birlik, Mücadele, Savaş Ve Zafer!"

Örnek Olan Olmayan

“Malzeme bu!” Şüphesiz, son zamanlarda sıklıkla söylediğimiz, duyduğumuz cümlelerden biri de bu. Başta insana, bir olgunun durumun tespiti gibi geliyor. Hatta bazen bilinçli olarak bunun için kullanıyoruz. Elbette bunu masumca yapıyoruz, art niyetsizce ama yapıyoruz. Peki bu gerçekten masumane mi?

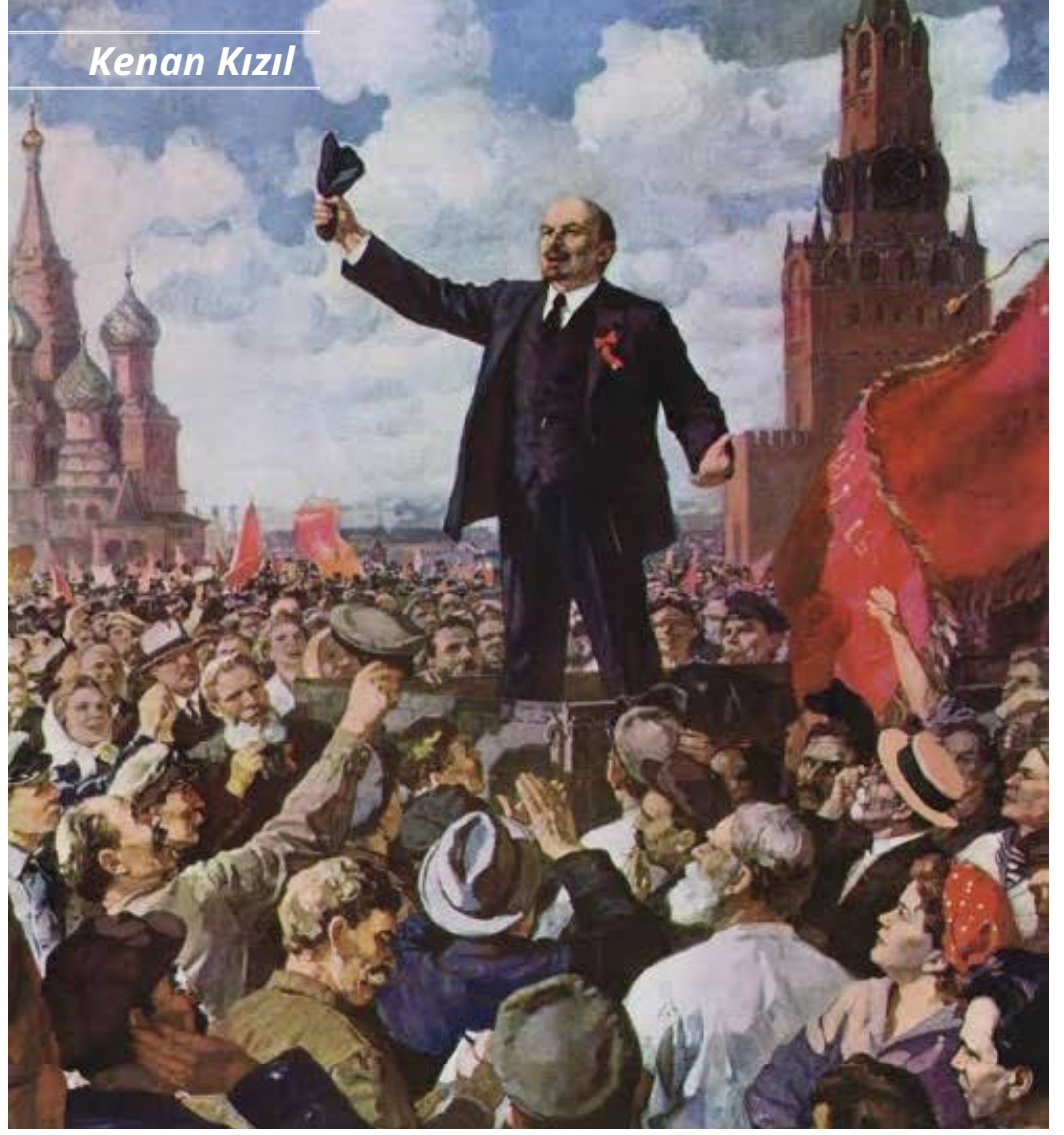
Maalesef, durum çok defa böyle değil. Aslında bu iki kelimelik cümle bir tespitten çok bir kabullenişin hikayesi. Bilinçli veya bilinçsizce fark etmez. Mevcut olanı değiştirmek için mevcut olana karşı kararlı bir mücadele vermeden her söylendiğinde, bir anlamda bir başarısızlığı kabul etmek ve örtbas etmek anlamına da gelebiliyor.

Bu cümlelerin altı genelde şunlarla dolduruluyor. “Eskisi gibi sınıf öncüleri yok”, “Kitle hareketi geri çekiliyor”, “Eskisi gibi değil”, “İnsanlar korkuyor”, “Yozlaşma korkunç!” daha bir dünya dolusu benzeri cümle ağızımızdan düşmüyor. Resmen tespit enfasyonu. Hepsinin ortak noktası, umutsuzluk. Sınıf bilincimizi köreltmekten başka bir şeye yaramayan bu durumun kesinlikle reddedilmesi ve sorgulanması gerekiyor. Hatta ve hatta pek naifleşen tenimize çuvaldızı batırmayı daha da sık yapmamızı öğütlüyor. Eğer var olanı değiştirmek yerine durumu teorize eden bu umutsuz, ruhsuz kelimeleri kullanıyorsak geldiğimiz nokta özeleştirir noktasıdır.

İhtiyaç duyduğumuz şey bu “müthiş” tespitleri sıralamak değil. Bunu neden yapalım ki? Dünyada taşınması en ağır, en zor yüklerden biri de umutsuzluktur. Hem kalbimizi hem zihnimizi yorar, tüketir. Ruhumuzun posasını çıkartır. Bu yüke ihtiyacımız hiç yok. Bize lazım olan daha çok daha yüksek sesle “Değiştireceğiz!” diye haykıran umutlu, kararlı sözcüklerdir. Umut uzakları yakın eder!

Basit bir denklemdir: Sorgulayamayan anlayamaz, anlayamayan çözüm bulamaz. Sormalıyız gerçekten “malzeme bu” mu? Bu tespit doğru mu? 19 Mart Ayaklanmasını yaratan malzeme de bu değil mi? Ve her gün sokaklara çıkan işçiler, doğanın talanına karşı çıkanlar ve kadınlar, ısrarla mücadele eden kadınlar. Sanırız “malzeme bu” derken bütün bunları unutuyoruz.

Elbette milyonlarca insandan oluşan emekçi ordularının her yerde, her olayda her zaman hep aynı tavrı koyacağını beklemek eşsiz bir safdillik olacaktır. Sınıf hareketinin sıçramalı seyrinin yay benzeri helezonik yapıda olduğu unutulduğunda, her bir sıçramayı derinliğiyle anlamak yerine, basitçe bir öncekiyle kıyasla-



mak doğru bir yöntem değil. Maddi şeylerin tespiti için kullanılan ölçüler, burada aynı sonucu vermeyebilir. Tarihin espi anılayışı çok daha derindir. Gün olur tek bir insan bir devrimi ateşler (Tunus!). Gün olur biat etmeyi temel alan Hristiyan müridi, Roma'ya kök söktüren savaşıya dönüştürür. Kitle hareketi ancak kendi tarihsel seyri ve derinliğinde kavranabilir.

İnsanlar sık sık zorlu hayat koşullarından dolayı yorulur, umutsuzluğa düşebilir. Bu anlaşılır bir durumdur. İnsan ruhunun naif ve kırılgan yanının sosyal özünün onu bazen duygusallığa itmesi sıra dışı bir şey değil. Sıra dışı olan bunu kabullenerek bunu sürekli bir özellik, kalıcı bir şey olarak düşünmektir. Bu karamsarlıktır ve karamsarlık iyi olanı görmeyi ciddi olarak engeller. Yüz tane ileri olanı es geçer gider bir tane geri olana saplanarak kala kalır. Yapmamız ve hep daha çok yapmamız gereken iyi olana, örnek olana bakarak oradan dersler çıkarmaktır.

Çok da uzun olmayan bir zaman önce bir avuç insan bir sendikal çalışma başlattı. Hiçbir kuralın işlemediği, örgütsüzlüğün çok yüksek, sınıf bilincinin diğer alanlara kıyasla çok zayıf olduğu söylenen inşaat sektöründe cesur bir mücadele başlattılar. Bir

anda bu topraklarda en çok eylem yapan sendika olmakla kalmadı, bu sendika bazen üç, bazen iki bin işçiyle harekete geçebileceğini defalarca gösterdi. Üye sayısını sürekli arttıran bir sendika olmayı başardı. Aynı şekilde fahri üye sayısını katlayarak arttırdı. Şu ana kadar on binden fazla işçiyle protestolar düzenledi. Sınıfla derin bağlar kurmayı ana amaçlarından biri yaptı. Gerektiğinde önemli konularda, politik bildiriler yayınlamaktan, protesto ve yürüyüşlere katılmaktan geri durmadı. Yöneticileri sürekli polis baskısı, kovuşturmalar ve saçma sapan gerekçelerle tutuklanmasına rağmen ekonomik mücadeleyi politik mücadeleye bağlamaktan vazgeçmedi. Bu sendikanın adı Yapı Yol-İş ve yürüyüşüne ısrarla devam ediyor. Kendi içindeki eğitimler sonucu üyeleri, yöneticileri, örgütlenme uzmanları vb olmadan bayraklarını açarak patronların ve polisin-jandarmanın karşısına dikilebiliyor. Elbet eksik yanları var ama bu hikaye ne küçümsenebilir ne yok sayılabilir. Son zamanlarda yaratılan güzel örneklerden biri olarak önümüzde duruyor. Ve sınıfın içinde yeni sınıf öncülerini yetiştiriyor. Hala “malzeme bu” diyeceksek; evet işleyeceğimiz malzeme bu...